

minariernes Elever at skaffe et smukt og værdigt Resultat tilveie, end det er for de private Dimitterede. — Dette er saaledes de Indvendinger, der ere gjorte med Hensyn til den private Skolelærereksamen ligeoverfor Examen ved Statsseminarierne, og det er disse Uligheder, man har søgt at raade Bød paa ved det private Lovforslag, der er vedtaget i det andet Thing, og som foreligger til Behandling her idag. De Indvendinger, der ere fremsatte mod dette Lovforslag, ere, saavidt jeg har fulgt Forhandlingerne, især gaaede ud paa, at Statsseminarierne hidtil have leveret dygtigere og duelligere Lærere, end der er leveret fra de private Seminarier. Jeg skal villigt indrømme, at der vistnok er nogen Sandhed i denne Sætning. Hvad Rundstaberne angaaer, da troer jeg ganske vist, som jeg ogsaa før berørte, at Statsseminariernes Elever have staaet en Deel foran de private Dimitterede; hvad derimod den praktiske Færdighed ved Undervisningen i Børneskolerne angaaer, saa troer jeg, at den Tid, der er forløben siden 1857, er for kort til, at man i saa Henseende kan være kommen til et fuldstændigt sikkert Resultat. Hovedsagen er, om en Lærer har virkelig Lyst til sin Gjerning, er uidsjæret i dens Udførelse og har Kjærlighed til de smaa Børn, som han skal undervise. Det er meget vigtigere, end om han har en brilliant Dimissionsattest eller et stort Fond af Rundstaber; thi det, der skal meddeles Børnene paa Landet, er i Almindelighed ikke Mere, end at en Mand, naar han har god Villie, Lyst og Kjærlighed til sin Gjerning, vil kunne komme ud af det, om ogsaa hans Rundstaber maatte lade lidt tilbage at ønske. Jeg troer derfor ikke, at denne Indvending har saa megen Betydning, som man fra en vis Side tillægger den. Jeg troer heller ikke, at der vil blive Mangel paa Lærere til Almueskolerne, fordi der bliver indført en saadan almindelig Skolelærereksamen for Alle, for Elever fra de kongelige og de private Seminarier og for de private forberedte Seminarister; thi det er jo bekendt, at Skolelærernes Raar ere bleve endel forbedrede, saa at der melde sig langt flere til Skolelærereksamen, end der behøves; der vil ganske vist blive det tilfærelle Antal, selv om man indfører denne almindelige Skole-

lærereksamen. Jeg troer heller ikke, at andre Indvendinger, som ere gjorte imod Loven, f. Ex., at der ved Indførelsen af denne almindelige Examen vil gjøres et stort Indgreb i de kongelige Seminariers Læreplan og Virksomhed, have nogen Betydning; om jeg husker ret, er dette en Indvending, der gjentagne er fremsat paa et andet Sted. Det kan gjerne være, at Statsseminarierne, naar der bliver anordnet en saadan almindelig Skolelærereksamen, ikke til enhver Tid vil kunne benytte den Undervisningsmethode, som de hidtil have brugt; men denne frie Læreplan og frie Virksomhed, som der stilles op, anseer jeg ogsaa kun for et relativt Gode og ikke som noget absolut. Denne frie Læremaade kan blive misbrugt. Man kan jo tænke sig, at der f. Ex. i et af Seminarierne kan være en Lærer, som kan have en saadan Forkjærlighed for nordisk Mythologi, Kæmpeviser og dansk Sagnhistorie, at han vedblivende fordyber sig saaledes i disse Ting, at Eleverne ikke faae den tilbørlige Indsigt i eller Overblik over Fædrelandets almindelige Historie; ligeledes kan det tænkes, at en Lærer kan have en saadan Kjærlighed til Musik og kan vide at opflamme Lysten til Musik hos Eleverne saaledes, at de anvende den største Deel af deres Fritimer udenfor Seminarierne til at uddanne sig i Musik, hvorved de komme til at staae tilbage i andre Ting, som det dog maa være langt mere magtpaaliggende, at de gjøre Fremgang i. Jeg troer altsaa, at det ikke har saameget at bethyde med den frie Læreplan og Virksomhed, som man har meent fra en anden Side, eller at Undervisningen skulde blive mindre fuldstændig, at den skulde blive død og aandeløs, selv om den frie Læreplan blev noget indskrænket. Jeg formaaer paa ingen Maade at indsee, at det skulde blive Tilfældet; tværtimod troer jeg, at det fremtidigt maa blive, saavel i Seminarierne som i Elevernes Interessse, at søge at faae en saa omfattende og alsidig Dannelse som muligt. Det maa herefter være dem endnu mere magtpaaliggende end hidtil, thi hidtil have de vidst, hvilke Mænd de kom til at staae ligeoverfor ved den endelige Examen, men, naar de nu komme til at staae ligeoverfor Mænd, som de albrig have seet før, og som de maastee